

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMANE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ.
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 150 Lei la an.

Redactor responsabil:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telefon 13-74

Patriarhatul românesc

Ședința Sfântului Sinod din 4 Febr. a. c. s'a ridicat la însemnătatea epocală în biserica ortodoxă, căci vreme în a ea ședința s'a îndeplinit marele act istoric al înființării patriarhatului românesc, într-o însufletire generală a tuturor membrilor Sf. Sinod.

Patriarhia românească este o nouă putere chemată să colaboreze cu celelalte la înălțarea spirituală a popoarelor de sub oblăduirea Bisericii din Răsărit.

Actul acesta nu este o simplă mantie de orativă, înălțare protocolară a supremei demnități sacerdotale din București, ci este un eveniment istoric, cu înțeles adânc, în preocupările grave ale zilelor de azi.

Istoria neamului românesc se contopește cu însăși istoria Bisericii noastre.

Biserica noastră are dreptul la înălțare, pentru jefele și contribuțiile ce le-a adus, în decursul istoriei, întru neîntrebarea prestigiului Bisericii din Răsărit.

Evenimentul acesta printru mare înălțare proporționale unei sărbători naționale pentru poporul românesc. Patriarhia românească va contribui cu lumina ei la dăruirea atâtor probleme mari ce preocupă astăzi creștinătatea de pretutindeni.

La ședința Sf. Sinod au participat și d. Al. Lapedatu, ministrul cultelor V. G. Ispir, secretar general și Stancu Brădișteanu, directorul general al Cultelor.

D. Al. Lapedatu ministrul cultelor și

artelor, arată care este punctul de vedere al guvernului în chestiunea aceasta și evidențiază necesitatea înființării patriarhatului românesc.

Propunerea a fost făcută în numele I. P. S. S. Mitropolitului Pimen al Moldovei, care fiind bolnav, n'a putut participa la această ședință, de către I. P. S. Nectarie, Mitropolitul Bucovinei.

P. S. S. Vartolomeu al Râmnicului în calitate de referent, citește următorul act de înființare a patriarhatului român, primit cu un mare entuziasm de toți cei de față.

Actul de înființare a patriarhatului românesc

Cu vrerea lui Dumnezeu și prin propriile lui puteri, poporul român a ajuns să-și arate, în hotarele străbune întregite și în libertățile lui, maturitatea desăvârșită și puternicia națională la care s'a ridicat. Maturitatea și puternicia aceasta sunt în mâinile lui izbanzi, sunt în mâinile lui poadoabe, sunt în mâinile lui zăcămanturi de vlagă și înălțare; dar mai presus de orice sunt drepturi și datorii, care îl leagă de astăzi înainte, în modul cel mai firesc, de trupul și de soarta națiunilor mari, adică de răspunderile și de îndatoririle acelor popoare și state, care au creat și continuă să creeze progresul în civilizația întregii omeniri. Poporul român de astăzi prin urmare s'a ridicat, în văzul lui și în văzul omenirii, prin însuși meritul său, nu numai peste robia și neisprăvirile lui de

eri, care l'au împiedicat să-și reverse, în opera de înălțare a lumii, întreaga valoare a propriei sale ființe, dar s'a ridicat la rangul superior și demn de cooperador și de garant a acestei opere de progres general și de civilizație infinită.

Rangul acesta însă, întemeiat cum văzurăm pe puternicia și pe maturitatea lui de azi, îi impune poporului român obligația de a-și crea și de a-și înstăli, toate mijloacele și instituțiunile, nu numai culturale, politice și economice de ordin civil și laic, dar și pe cele bisericesti prin care să-și poată pune în valoare, pentru rolul civilizator la care e chemat, sufletul, capacitățile și înstăuirile lui launtrice și să-și asigure, pentru binele comun, fructificarea trudelor și a izbanzilor sale. Ca o urmărire firească deci a acestui rang și rol civilizator, poporul român l'î înființează de astăzi înainte, prin propria lui suveranitate, politica și bisericească, Patriarhatul pentru Biserica ortodoxă română, recunoscându-i Mitropolitului de București al țării, titlul de Patriarh al României, în locul titlului de până aci de Primat al României. De astăzi înainte, în virtutea acestui act de superioară înzestrare bisericească, Mitropolitul Capitalei române, va purta ca titlu protocolar și canonic numirea de „Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro Vlahiei, Patriarh al României“. La înființarea Patriarhatului acesta românesc, Biserica și statul nostru au fost de altfel indemnate și îndreptățite pe lângă motivele de mai sus, și de sporirea, atât ca număr cât și ca populație ortodoxă, a Eparhiilor țării.

Din opt câte au fost până la războiul întregirii neamului, eparhiile țării s'au ridicat astăzi la 18, adică s'au sporit cu 10, avânduși între ele 5 Mitropolii și însumând cu toate la un loc o populație ortodoxă română de peste 14 milioane. Prin sporirea aceasta România de azi a devenit o putere

ortodoxă de mână întâi în Orientul creștin, întrecând cu mult Jugoslavia, care are totuși de mult Patriarhatul sau reședința nouă în zilele noastre, și însemnând pentru poporul și Biserica ortodoxă cea de a toată lumea, o temelie și un băștuț de sprijin, cum din nefericire și din cea mai nemângăiată durere pentru poporul și Biserica română, nu mai pot însemna ca număr și ca poziție socială, multe din vechile, din canonicele și din atât de strălucitele Patriarhate istorice ale ortodoxiei universale. Însemnătatea bisericească deci a poporului român de azi a contribuit și ea la creierea Patriarhatului românesc, tot așa după cum însemnătatea bisericească a Rusiei de dinaintea de Țarul Petru cel Mare, a creat pentru Rusia de atunci Patriarhatul rusesc.

Să se știe însă că lângă însemnătatea de azi a Bisericii românești, se cuvine să se mai țină seama pentru creierea Patriarhatului de azi și de însemnătatea ei din trecut, adică de rolul filantropic și ocrotitor, pe care l'a jucat în susținerea Orientului creștin de sub turci, cu mijloacele bănești ale poporului român și cu mângăierile ei cum și de rolul de apărătoare a credinței ortodoxe, în Orient, pe care Biserica română și l'a îndeplinit în secolul al 17-lea împotriva protestantismului prin sinoadele dela Suceava și dela Iași și prin lucrarea intitulată: „Mărturisirea credinței ortodoxe a Mitropolitului român Petru Movilă, aprobată și folosită, după revizuirea ei de către Patriarhii orientali, de toate Bisericile ortodoxe“. Pe baza acestor considerațiuni era firesc desigur să-i se recunoască Bisericii și statului român, nu numai dreptul, dar chiar și datoria de a-și crea în situația lor de acum, un Patriarhat românesc ca cel pe care îl înființează astăzi Sf. Sinod.

În vederea deci a mărității și a pu-

terniciei neamului românesc, devenit astăzi prin vrerea lui Dumnezeu și prin puterile lui, liber și întregit, în vederea obligațiunii acestui popor de a și pune în valoare, pentru progresul și civilizația omenirii maturitatea și puternicia lui și de azi și de mâine prin toate instituțiile și mijloacele pe care le-a crede el necesare acestui scop, și pe baza mai ales a autocefaliei noastre bisericești, adică a dreptului Bisericii ortodoxe române de a dispune liber de sine cum va găsi cu cale, în afară bine înțeles de dogme, de morală, de cult și de canoanele în legătură cu acest depozit comun și obligator pentru toate bisericile popoarelor ortodoxe, Sf. Sinod al Bisericii ortodoxe române, hotărâte în ședința sa de astăzi 4 Februarie a. c. cu consimțirea și onor. Guvern, înființarea Patriarhatului românesc. Întaiul statutor al Colegiului episcopal românesc, având a se intitula pe viitor: „Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României“. Hotărârea aceasta va fi înaintată și onor. Guvern. spre întărire legală și spre sancționare de Majestatea Sa Regele Ferdinand I. al României. În același timp, ea va fi comunicată și tuturor bisericilor surori din întreaga lume ortodoxă de Răsărit, care în vederea motivelor arătate mai sus, cum și a învățaturii Sf. Apostol Pavel din Romani, unde el le zice creștini or că sunt datori să se arate între ei: „Unul pe altul cu dragoste frățescă iubind. Unul pe altul cu cinste mai mare făcând“. (Romani cap. XII. v. 10.) de sigur că nu vor întârzia să se bucure de această sporire în putere și în însemnătate a surorii lor române, trimițându-i cu drag și cu grabă, frățescă lor îmbrățișare și recunoștere.

Cuvântarea primului Patriarh român.

Sanctitatea Sa. Patriarhul Milon. vădit emoționat spune că onoarea ce i se face

acum nu este adresată ființei lui vremelnic, ci sfintei biserici ortodoxe românești,

Ca un semn vizibil al acestui eveniment epocal, — spune Sanctitatea Sa — îmi exprim dorința de a vedea împlinite următoarele deziderate ale întregii ortodoxii din România Mare:

1. Crearea de numeroase burse pentru tinerii cari să meargă în centrele mari culturale din apus și răsărit se studieze știința teologiei și dintre care să recruteze apoi statul maior al bisericii și al patriarhiei românești.

2. Reorganizarea facultății de teologie din București astfel ca să fie un centru de cultură teologică ortodoxă. Pentru aceasta prezine înființarea a două noi catedre pentru literatura teologică slavă și pentru literatura teologică greacă.

3. Pe lângă patriarhia românească să se înființeze o mare academie de muzică bisericească orientală în care să se poată studia și cultiva acest gen de muzică.

4. Pidicarea unei monumentale catedre a neamului românesc, care să fie una din c. morile de artă ale orientului european.

Catedrala dela Alba Iulia.

În ședința a treia a Sf. Sinod ținută în 3 Februarie s'a luat în discuție chestiunea apartinerii bisericii încoronării din Alba Iulia.

Această biserică a fost reclamată de Ministerul de război pentru episcopul militar, de I. P. S. Metropolitului Sibiului și de episcopia noastră a Clujului, pe al cărei teritoriu se află. Sfântul Sinod a făcut acum judecată dreaptă și a decis în unanimitate ca biserică să treacă în dependența consistenței din Cluj dându-i dreptul să dispună liber asupra bisericii acesteia, care este pe teritoriul Clujului, pentru ca biserică să fie dată în folosința obștei împlininduși misiunea

pentru care a fost ridicată de a propovedui cuvântul evangheliei și să nu mai stea numai ca un monument istoric mort, cum a stat până acum.

Hotărîrea Sf. Sinod este dreaptă și re-soalvă o necesitate reclamată în repetite rânduri de întreagă opinie publică românească.

Societatea ortodocsă a femeilor române din Cluj

Duminea trecută s'a ținut adunarea generală de reorganizare secția Cluj a societății femeilor române ortodoxe sub prezidiul P. S. S. episcopului nostru Nicolae. Au luat parte la adunare aproape toate doamnele din elita Clujului. P. S. Sa a deschis ședința cu următoarea cuvântare:

Stimatelor Doamne și Domnișoare!

Conștiința despre insuficiența puterilor proprii, nu ne poate opri ca să nu punem toate stăruințele pentru de a ajunge la ținta doririlor, mai ales fiind vorba despre un scop mareț.

Chemarea în ajutor a altor soți și tovarăși de muncă este și naturală și usitată, ea e practică de toți cei-ce-și dau seamă de răspunderea ce au asupra lor, când nu se folosesc de toate mijloacele și întrelasă a face apel la religia iubirii și a muncii propovăduiră de Mântuitorul Christos.

Un conducător civil, ori bisericesc, care nesocotește pe cei mulți, care nu știe, ori nu vrea să știe, că marea e făcută de mai mulți picuri de apă, concentrați prin puterea atracțiunii, — de regulă se isbește de dificultăți neprecalculabile, pentru că rămâne totdeauna în picioare adevărul, că vremile sunt preste om și nu bietul om preste vremi.

Ținând seamă de aceste adevăruri, pe cari experiența de toate zilele le întărește și nici odată nu le desminte, încă la înce-

putul anului 1920 s'a înighebat aici în Cluj o Societate a femeilor ortodoxe din Cluj în combinație cu Societatea femeilor din București.

S'a făcut așa, căci ne credeam prea slabi de a putea face față tuturor lipsurilor, cari băteau și mai bat și azi la ușa bisericii noastre, — s'a făcut și în vederea unui ajutor material, pe lângă ajutorul moral ce ni-s'a pus în vedere.

Două au fost țintele la cari voiam să ajungem, una foarte apropiată și una mai îndepărtată. Ținta apropiată era să facem casa lui Dumnezeu, bisericuța modestă din deal, mai potrivită cu vremile de azi, pentru că o aflasem în stare jalnică, ca să nu folosesc termenul adevărat în care era, fără organizare, fără avere, fără duh dătător de viață. — Trăgea de moarte și era în agonie în toate privințele.

Această țintă mai apropiată s'a ajuns prin premenirea slujitorilor altarului, adaptarea edificiului și a terenului împrejmuitor, contribuind și Societatea femeilor ortodoxe, cu tot ce a putut atunci, având sprijinul puternic și al conducătorilor de atunci ai armatei române, până și al Ministrului de războiu și culte.

Al doilea punct de program a fost și rămâne strângerea mijloacelor și fondurilor pentru zidirea catedralei și înfrumșetarea acelei catedrale cu obiecte de artă în pictură și sculptură, în utensilii și odoare sfinte și sfințite, fără cari catedrala noastră de mâne nu s'ar prezenta în haină de sărbătoare, cum i-se cuvine și șade.

În patru ani și mai bine, am strîns din taxe dela membrii, din colecte, din concerte o sumă modestă, de care dispunem azi, cum veți binevoi a auzi din raportul casieriei.

Cu ajutorul lui Dumnezeu ne apropiem cu pași repezi cătră ținta doririlor noastre, de a avea în capitala Ardealului catedrala noastră, Sionul nostru românesc.

Va veni lumea întreagă să vadă puterea de viață a bisericii noastre, să vadă pe lângă monumentul achitectonic și hărnicia femeii române, să vadă pictura cu care vom ști înzestra catedra'a, se vadă Iconostasul sculptat de artiști români și să vadă o întocmire internă, care să inspire celui ce-i va trece pragul respect și evlavie și să-l facă să zăbovească acolo oare întregi, pentru a-și desfăta privirea, a-și întări sufletul și legea și a eși mai creștin dintrânsa, decât a fost, când a intrat.

Doamnelor! Icoanele, pereții, amvonul, candelarele, candelabrele vorbesc și ele în limba lor, au vraja lor și este datoria noastră, ca să le întocmim astfel, ca să vorbească, să spună privitorilor tot ce simțesc și din duhul lor să dea duh sfânt și celor ce n'au. Și acest duh, această putere de viață, le-o potae da pictorul, sculptorul și lucrul de mână și de artă al femeii române.

O perdea dela ușile împărătești lucrată de mâna unei regine-poete la biserica din Curtea de Argeș, este tot atât de admirată, ca și forma achitectonică fără pareche în arta de construcție originală românească a sfântului lăcaș.

Eată de ce m'am adresat cătră toate Doamnele și D-șoarele ortodocse din Cluj, ca să vie azi la această întrunire. Vom, ca înainte de toate fiecare ortodocsă să între în șirul celor-ce doresc ridicarea și înălțarea bisericii. Și aceasta ridicare și înălțare nu se poate fără jertfă. Vă cer jertfă în muncă, în timp, în gust, în pricepere, în înțeles pentru lacașul Domnului. ce voim să ridicăm. Dacă veți veni în ajutorul nostru cu aceste comori sufletești, nu ne vor lipsi nici mijloacele.

Nu vă cer numai taxe de membrii, vă cer dragoste și interes pentru biserică, vă cer spor în mândrie, de a fi fiice ale unei biserici, care a fost fortăreața neamului

nostru, de unde am apărat familia română, legea și limba străbunilor noștri.

Ne dați aceste comori, ale sufletului, să pot stringe și fonduri pentru înfrunșare, nu le dați, ori nu le puteți da, ne vom reduce la puțini, vom lăsa viitorului să pregătească sufletele pentru opere mari și pentru lucruri sfinte.

Școalele fac azi excursii în munți, în văi, la mănăstiri, poate că darul de acolo, va stărpi din sufiete egoismul și materialismul și vor reinvia domnițele de odinioară, cari au lăsat posterității atâtea comori, atâtea bucați din sufletul lor creștinesc.

Cine vrea să vadă ce poate face femeia română, să ostenească la Mănăstirea dela Putna, unde și doarme somnul de veci Ctitorul Eparchiei noastre, ori să meargă la Curtea de Argeș să vadă evangelia scrisă de o regină, care s'a dorit să odihnească în lăcașul sfânt și sfințit prin munca ei.

Nu găsesc cuvinte mai clasice, cu cari să încheiu vorbirea mea de deschidere, decât cuvintele din cântarea „Carii pe Heruvimi:” „*Toată grija cea lumească să o lăpădam,*” — și să intrăm în slujba bisericii, în calea legii celei adevărate a iubirii, care toate le învinge, toate le poate, spre mărirea lui Dumnezeu, Părintele nostru al tuturor.”

Cuvântarea P. S. Sale a fost răsplătită cu aplauze. A urmat raportul comitetului despre activitatea secției dela înactivarea ei și până astăzi. Raportul detaliat cetit de secretarul Laurențiu Curea se ia la cunoștință.

Doamna Letiția Dr. Sava casiera secției prezintă apoi socotelile pe anul trecut din cari se vede că societatea dispune de fonduri în suma de peste 220 mii lei. Adunarea aflând totul în deplină ordine dă cuvenita descărcare comitetului și casieriei.

S'au făcut înscrieri de membre noi cu taxe de membre de viață și ordinare și s'au înscris 55 membre noi încasându-se suma de 8000 lei.

La sfârșit s'a ales noul comitet pe anul 1925 în modul următor:

Președintă: D-na Elena Popescu Voitești, vicepreședintă: D-na Constanța Bogdan Duică, casier d-l Ion Oțoi, secretar: d-l Dr. Octavian Costea. Membre în comitet: Doamnele: Victoria A. Lapedatu, Silvia Dr. Pordea, Ana Dr. Lupaș, Silvia Comșa, Elena Ștefănescu Coangă, Nuți German, Olimpia Bârsan, Victoria Dr. Viit, Letiția Dr. Sava, Dorina Iahoda, Maria Dr. Barițiu, Cornelia Dr. Stanciu, Maria Șerban, Vera Bohățel, Maria Zoppa, Maria Simionescu, Ana Lazar, Foca Crișan și d-șoarele: Gabor și Belu.

Bărbați de încredere a fost aleși domnii Dr. Ion Lupaș, Dr. Sebastian Stanca, Andrei Ludu și Laurențiu Curea.

Subt conducerea înțeleaptă a prezidentei, doamna Elena Popescu Voitești, care este cunoscută în orașul nostru ca o persoană cu cele mai distinse calități, avem garanța că societatea aceasta va desvolta o activitate spornică spre folosul bisericii noastre și prin aceasta a neamului întreg.

ORDINAȚIUNI

Nr. 796. — Consistorul mitropolitan ocupându se cu chestia edificiilor școlare în ședința plenară dela 13. X. 1924 a decis că întrucât edificiile bisericești n'ar mai sluji scopului școlii noastre confesionale, să se transforme în case parohiale unde lipsesc, sau în case culturale ale Bisericii, având obligamentul organelor parohiale să se îngrijească de ținerea lor în bună rânduială, potrivit acestei destinațiuni. Vor rămânea și mai departe Bisericii edificiile și pământurile date în beneficiul școlii confesionale.

* * *

Nr. 799 — Congresul național bisericesc din 1924 luând sub examinare în ședința sa dela 16 X. 1924 situația învățământului religios în școlile de stat din cuprinsul Mitropoliei a decis sub Nr. 58 precum urmează:

a) Se aprobă măsurile luate de Consistorul

mitropolitan în privința învățământului religios și a instituirii cateheților și profesorilor de religie.

b) Afând că în clasele ultime ale liceelor de fete, ale școlilor normale de fete, în școlile profesionale și de meserii nu se propune de loc religia, Ministerul instrucțiunii e solicitat să în programul de învățământ câte două ore de religie pe fiecare clasă și categorie de școală.

c) Consistoriile să urmeze înainte cu inspecția învățământului religios în toate școlile prin organele sale.

P. o. domni protopopi prin urmare sunt invitați ca să facă și pe viitor inspecțiile învățământului religios în toate școlile din tract până la alte dispoziții.

* * *

Nr. 792. Congresul național bisericesc din 1924 luând sub examinare problema școlii confesionale, a decis sub Nr. 53. următoarele:

„Congresul aproabă toate dispozițiile luate de Consistorul mitropolitan în privința menținerii școlilor confesionale. Regretă, că intervențiile de până acum n'au putut determina înaltul guvern să renunțe la politica de statificare a școlilor confesionale care politică se duce sub ideea rău înțeleasă a intereselor superioare de stat.

Constată, că situația în școlile confesionale ale bisericii noastre din zi în zi devine tot mai precară: deoparte în urma statisticării pe loc a învățătorilor dela școlile confesionale și subtragerea lor de sub influința bisericii, de altă parte prin alterarea dreptului indiscutabil de proprietate al bisericii asupra edificiilor școlare, survenită în în urma instituirii comitetelor școlare. În aceleaș timp constată, că sub politica școlară desfășurată până acum toate bisericile minoritare din ținuturile Ardealului, prin crearea și susținerea școlilor lor confesionale se tot măresc așa încât art. 22. din constituție, prin care biserica ortodoxă se declară dominantă în ce privește părțile Ardealului nu se poate valida în realitate, cece trebuie să sugereze tuturor credincioșii ortodocși români îngrijorare atât pentru ideea ortodoxiei, cât și pentru cea a naționalității sale.

Spre a ieși din acest impas, Congresul autorizează și roagă P. S. cor. episcopesc ca pe reprezentantul bisericii ort. rom. din Mitropolie, să intervină în corpore la înaltul guvern și să arate, că dacă biserica ort. rom. n'a dus la extrem lupta de apărare a școlilor sale confesionale, a făcut-o numai din înalte considerații patriotice, că biserica dominantă a statului rom. la fel cu bisericii mi-

neritare are dreptul garantat prin art. 17. din constituție de acra și susținea școli, dar în urmă vitregiei trecutului năre puțin material de a-și valorifica acest drept, din care cauză biserica dominantă a ajuns în această privință în inferioritate față de bisericele minoritare, ale căror școli sporesc și înfloresc, drept ce se lângă această argumentare P. S. cor episcopesc va comunica înaltului guvern noui hotărâri ale Congresului național bis:

1. Congresul național bisericesc fixează și se astădată dreptul bisericii ort. de a susținea școli confesionale.

2. Congresul național bis. dă expresiune convingerii sale că în statul român biserica ort. rom. se confundă cu însuși națiunea română și că este un înalt interes al acestui stat, ca instruirea și educația cetățenilor săi să se facă în spiritul acestei biserici și folosindu-se statul în chip instituțional de ajutorul efectiv al organismului ei, în școlă Congresul național bis. crede, că mai valoros școala primară, în care se face instruirea și educația păturilor lași și poșulare trebuie să fie lisată sub conducerea bisericii, contribuind statul cu mijloacele necesare materiale, spre a asigura în mod desăvârșit gratuitatea și obligativitatea în învățământului primar, rezervându-se statului dreptul său incontestabil la stabilirea programului de învățământ și controlarea riguroasă a muncii săvârșite în școala confesională.

3. În vederea creștințelor sale sus menționate Congresul național bisericesc este convins, că pornirea în contra școlii confesionale va fi oprită prin înțelegerea mai luminată a rostului învățământului confesional de însuși poporul românesc apropiindu-se timpul, când școala confesională va fi reintrodusă în drepturile sale în întreg cuprinsul țării și astfel în consecință îndruma toate corporațiunile bis. din centrele Mitropoliei ort. rom. a Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramurășului, să străluce cu toată puterea pentru susținerea școlii confesionale îngrijind, ca edificiile menite a adăposti acestea școli să se păstreze în bună stare și să nu fie înstrăinate dela menirea lor.

4. Pentru intensificarea credinței și a moralei religioase în sinul poporului nostru drept creștinios, epărhile și toate corporațiunile bisericești sunt invitate să creeze de urgență aezăminte religioase pe seama a dulților și a publicului mare școale de Duminecă, institute de propagandă și misiune internă, precum și societăți religioase pentru tineretul de ambe sexe.

Nr. 684: — Având în vedere că unii dintre preoții noștri se adresează în corespondența oficială direct conșistoriului facem atenție pe toți cei interesați ca toate actele oficiale să se înainteze pe calea oficiului protopopes, olinduș astfel o corespondență de prisos, care împiedecă rezolvirea urgentă a cauzelor.

Nr. 795. — Consistorul metropolitan ocupându-se cu chestiunea instrucției religioase a copiilor ai căror părinți au trecut la sectă a decis că are și copii, întru cât părinții lor nu aparțin nici unei confesiuni recunoscute de lege, să fie siliți a cerceta orele de religie ortodoxă și spre a cunoaște a devăzurile de credință și viața religioasă bisericească. Aceasta în baza ort. de lege 43 § 26 din 1895 și a ordinului Ministrului Instrucției Nr. 4444 în 192. Aducem aceasta la cunoștința preoțimii cu îndrumarea ca să reclame în caz de lipsă intervenția organelor administrative față de părinți cari nu își trimit copiii la instrucția religioasă în școală.

Știre personală. P. S. Sa episcopul nostru Nicolae s'a întors S. mbătă dela București, unde a luat parte la ședințele Sf. Sinod și ale Senatului.

Decorație. M. S. Regele a binevoit a conferi ordinul „Coroana României“ în gradul de Mare Cruce I. P. S. S. Collaroiuc Nectarie, Mitropolitul Bucovinei și I. P. S. S. Ahiepiscopul Gurie Grosu al Chișinăului.

Noul calendar. Ministerul cultelor și artelor a intervenit pe lângă I. P. S. S. Nicodim, mitropolitul Ipövenilor, rugându-l să adopte și pentru enoriașii săi nouul calendar.

Înaltul prelat a comunicat ministerului că nu înțelege să renunțe la vechiul calendar.

Întru cât ministerul cultelor nu ar voi să jignească sentimentul religios a enoriașii.

șilor lipoveni, a intervenit pe lângă Sanctitatea Sa Patriarhul Miron, cerându-i avizul asupra modului în care ar putea fi îndrumați credincioșii lipoveni, să aplice noul calendar.

* * *

Danie. Parintele A. Giurgiuca din Curtiuș a trimis pentru muzeul eparhial o cruce dela 1841 și un exemplar vechiu din „Cartea de învățatură” a lui Varlaam.

Comitetul parohial din Peteritea a dăruit două rânduri de odăjdii pe seama bisericilor s rase.

La consistoriul nostru sunt depozitate spre desfacere următoarele cărți:

1. Papism și ortodoxism în Ardeal de Dr. G. Ciuhaudu — — 12.— Lei
2. Românii ortodocși și Românii uniți de Dr. G. Ciuhaudu — 10.— Lei
3. Ortodoxia și creștinismul apusean de P. L. Nicodim — — — 8.— Lei
4. Schisma Românească sau Unirea cu Roma — — — — — 2.50 Lei
5. Analele Asociației „A. Șaguna” II. și III. à 20 lei, pentru membri — — — — — 16.— Lei
6. Învățămintele cu icoane (12 cărți postale cu icoane din Sft. Scriptură) — — — — — 10.— Lei
7. Vieța unei mame credincioase de Dr. I. Lupaș — — — 5.— Lei
8. Spice din istoria bisericii de Dr. I. Lupaș — — — — — 5.— Lei
9. O pagină din lupta noastră pentru existență de P. S. N. Ivan — — — — — 5.— Lei
10. „Problema educației sexelor” 3.— Lei

2—3

CONCURS REPETIT

Pentru întregirea postului de paroch din parochia cl. II. Ampoia tractul Alba-Iulia să publice concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Renașterea”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. De la 200 familii câte 1 (una) ferdelă de bucate și câte o zi de lucru din care se va da cantorului 40 ferdele și 40 zile de lucru.

2. Întregirea salariului de la stat.

3. Venitele stolare îndatinate.

4. Parochia se va îngriji după angajamentul luat ca să pună la dispoziția parochului un cvartir corespondent constător din cel puțin 2 camere de locuit 1 bucătărie și supraedificatele necesare.

Concurenții își vor înainta cererile instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc având a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică spre a cânta respective a oficia și predica și a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopresbiterai gr.-ort. în conțelegere cu comitetul parohial.

Alba-Iulia 26 Ianuarie 1925.

Florian Rusan, adm. prot.

Nr 8138

3—3

CONCURS DIN OFICIU

Pentru întregirea postului de paroch, în Mărișel din tractul Clujului, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela cea dintâi publicare, în „Renașterea”.

Beneficiile parohului sunt:

1. Salar dela stat.

2. Locuință în casa parohială cu supraedificate și grădină.

3. Sesiune parohială.

4. Venitele stolare obișnuite.

Reflectanții își vor înainta cererile legal întocmite oficiului protopopesc al Clujului și se vor prezenta într-o Duminică sau sărbătoare în parohie, pentru a se face cunoștință oamenilor.

Cluj, din ședința Consistoriului ca senat bisericesc ținută în 31 Ianuarie 1925.

Consistoriul Diocesan.